
Vergaderjaar 2019–2020

35 470

Financieel jaarverslag van het Rijk 2019

Nr. 26

LIJST VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

Vastgesteld 17 juni 2020

De vaste commissie voor Financiën heeft een aantal vragen voorgelegd aan de Minister van Financiën over de brief van de Algemene Rekenkamer van 20 mei 2020 inzake het rapport bij de Nationale Verklaring 2020 (Kamerstuk 35 470, nr. 4).

De Minister van Financiën heeft deze vragen beantwoorde bij brief van 12 juni 2020. Vragen en antwoorden zijn hierna afgedrukt.

De voorzitter van de commissie,
Anne Mulder

De adjunct-griffier van de commissie,
Freriks

Vraag 1

Welke lidstaten geven nog meer een Nationale Verklaring af?

Antwoord op vraag 1

Naast Nederland wordt in Zweden verantwoording afgelegd over de besteding van Europese middelen, als onderdeel van de jaarlijkse verantwoording van de Zweedse overheid. Andere lidstaten die voorheen ook een nationale verklaring afgaven, zoals het Verenigd Koninkrijk en Denemarken, zijn daar inmiddels mee gestopt.

Vraag 2

Waarom is de Nationale Verklaring niet verplicht?

Antwoord op vraag 2

In het Financieel Regelement van de Europese Commissie is getracht op Europees niveau de lidstaatverklaring als verplichting op te nemen. Vanwege de grote weerstand van lidstaten was het maximaal haalbare dat lidstaten zelf kiezen om een Nationale Verklaring uit te geven. Op nationaal niveau is met artikel 6.9 van de Comptabiliteitswet aangesloten op het Financieel Regelement.

Vraag 3

Waarom zijn effecten en resultaten van de besteding van EU-fondsen niet opgenomen in het Financieel Jaarverslag van het Rijk 2019?

Antwoord op vraag 3

Vanuit de systeemverantwoordelijkheid verklaart de Minister van Financiën in de Nationale Verklaring namens het kabinet over de rechtmatigheid van bestedingen en het functioneren van de controle- en beheerssystemen. De departementen zijn verantwoordelijk voor de doeltreffendheid en doelmatigheid van de besteding van EU-fondsen en verantwoorden hierover in de eigen departementale jaarverslagen.

Vraag 4

Hoe ziet de afweging eruit om EU-fondsen in plaats van eigen fondsen aan te boren?

Antwoord op vraag 4

Voor de meeste Europese fondsen ligt het initiatief voor het verlenen van een Europese subsidie bij de aanvrager, niet bij het verstrekken departement. Er is in die gevallen dus geen sprake van een afweging door het verstrekken departement of voor een project een nationale- of Europese subsidie wordt verleend. Bij de migratie- en veiligheidsfondsen kan het voorkomen dat projecten rechtstreeks, op voordracht van de Europese Commissie worden toegekend, waarbij de afweging wordt gemaakt of het project voor een EU-bijdrage in aanmerking komt of dat deze vanuit de reguliere begroting kan worden gefinancierd. De voorwaarden die door de Europese Commissie aan de fondsen worden gesteld en de risico's ten aanzien van de uitvoerbaarheid spelen hierbij een rol. Daarnaast komt het bij het Fonds voor de Interne Veiligheid (ISF) voor dat geoormerkt geld door de Commissie wordt verstrekt om een EU-richtlijn te implementeren. De betreffende gelden worden dan via een subsidie verleend aan de organisatie die voor het betreffende onderwerp in Nederland aan de lat staat. Het initiatief voor de subsidie ligt in dat geval bij de Commissie.